

[Albertsen.]

sådan ændret socialpolitisk målsætning, som man i dag forsøger at stille op. Jeg synes, man skulle tage stilling til det konkrete lovforslag — det kommer vi til i socialudvalget — og jeg går ud fra, at den linje, som vi tilstræber på dette område: at sigte på bredest mulig tilslutning og helst enighed, også vil kunne gennemføres i dette tilfælde. Lad så være, det skal ledsages af bitre og sure bemærkninger i anledning af, at den politik, man fuldførte den 12. marts i år, nu ændres. Det viser klart, at der er forskel på, hvem der leder dette land; der er forskel på, hvem der er socialminister. Det kan være bittert at konstatere for den, der er blevet udskiftet, men tag nu engang realiteterne til efterretning, det er det klogeste.

Lis Møller: Det var rart for socialministeren, at hun i dag havde budgetministeren ved sin side, så han kunne gribe ind.

Jeg talte om kolossale udgiftsstigninger på finanslovforslaget 1972-73, hr. budgetminister, og advarede derfor imod at gennemføre den udgiftsstigning, som dette lovforslag indebærer. Det koster penge at tage udenlandske, krigsramte børn til Danmark, men det stod jeg da også og sagde at det gjorde. Det ved jeg da godt, men jeg spurgte netop, om det ikke var rimeligere, når vi nu altså havde 50 mill. kr. til rådighed, at bruge nogle af disse penge til at hjælpe disse børn i stedet for at bruge dem på dette forslag. Jeg vil gerne hjælpe kvinderne ude på arbejdsmarkedet, men i dag er det jo kun en privilegeret gruppe, der har børn i institution, så lang tid institutionsbehovet ikke er dækket, og jeg synes, at man kunne bruge også nogle af disse penge til at sørge for, at dette behov blev dækket, i stedet for at sætte priserne ned.

Nathalie Lind: Budgetministeren kom med en fortrinlig redegørelse for, hvilken betydning det havde at få flere kvinder med i erhvervslivet. Jeg er helt enig i disse ting. Det blev sagt, at forslaget var led i en familiepolitisk linje. Også den kan jeg tilslutte mig. Men det gjorde jeg jo også i mit første indlæg. Jeg sagde, at venstre er enig i, at det, vi skal tilstræbe, er en større dækning med børneinstitutioner. Der arbejder vi på samme linje.

Jeg mener derimod, at budgetministerens argumentation halter, så længe det ikke er bevist, at den forældrebetaling, der er tale om, er prohibitiv og forhindrer kvinderne i at tage arbejde. Det er dér, vi skal hen, det er det, vi skal vurdere. Ikke almindelige påstande om, at blot dette at sænke forældrebetalingen med 15 pct. i sig selv vil betyde, at flere kvinder tager erhvervsarbejde. Jeg tror, det også er andre ting, der ligger bag, også andre økonomiske ting, der ligger bag. Det er sikkert et samspil af mange faktorer, og jeg savner beviset for, at det nøjagtigt er denne 15 pct.s forhøjelse og ikke højere skatter og andre forhold, der gør det vanskeligt for kvinderne at tage det arbejde, de gerne vil have. Glemmes må det heller ikke, at de kvinder, der ikke kan få institutionspladsen, i hvert fald er forhindret i at tage arbejdet. Derfor var det, jeg sagde, at vi er enige om en fortsat udbygning, men det er en anden ting, hvad der i givet fald skal betales af forældrene.

Budgetministeren ønskede en forklaring på, hvordan jeg dog kunne påstå, at dette lovforslag også indeholdt en økonomisk lettelse for vellønnede ægtepar; jeg nævnedes som eksempel akademikere. Jeg sagde udtrykkeligt: også indeholdt en lettelse. Det synes jeg ikke er så svært at regne ud. Når den pris, der er fastsat, skal nedsættes efter det forslag, regeringen her kommer med, så skal samtlige forældre, også de, der ligger oven over fripladsgrænserne, i forhold til i dag præstere en mindre betaling, og det vil altså også gælde et ægtepar, der er læger eller statstjenestemænd, og som betaler, som en anden ordfører var inde på her, 25 pct. af, hvad de reelle udgifter er ved, at barnet er i en børneinstitution. De skal nu have en ekstra lettelse. Det var det, jeg hentydede til, og det var måske også det, hr. Albertsen var inde på, da han sagde, om det overhovedet var den rigtige vej at gå, men det kunne vi se i udvalget.

Budgetministeren efterlyste tilbageholdenhed fra min side eller fra venstres side over for krav om højere lønninger til offentligt ansatte eller til andre mere velaflagte grupper. Jeg synes blot, jeg må have lov at minde om, at tjenestemandsforslaget var vi da vist enige om, og i den tidligere regerings tid var der en strejke i forbindelse med de krav, der kom fra Akademikernes Samar-